

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 196/03-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 5. februára 2004 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho a zo sudcov Jána Auxta a Juraja Horvátha v konaní o sťažnosti Ing. M. K., bytom D. n. V., zastúpeného advokátom Mgr. J. J., I., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. E 483/01, za účasti Okresného súdu Košice II, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. M. K. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. E 483/01 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu v Košice II p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. E 483/01 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. Ing. M. K. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 15 000 Sk (slovom pätnásťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť Ing. M. K. do 15 dní od doručenia tohto nálezu trovy konania vo výške 8 796 Sk (slovom osemtisíc sedemstodevät' desiatšesť slovenských korún) na účet advokáta Mgr. J. J., I.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. IV. ÚS 196/03 z 29. októbra 2003 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. M. K., bytom D. n. V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. E 483/01.

Sťažovateľ poukázal na to, že 26. februára 2001 podal okresnému súdu návrh na výkon rozhodnutia na uspokojenie peňažnej pohľadávky s príslušenstvom (z pripojeného spisu okresného súdu sp. zn. E 483/01 však vyplýva, že návrh na výkon rozhodnutia bol okresnému súdu doručený až 14. mája 2001).

Ďalej uviedol, že navrhol výkon rozhodnutia odpísaním z účtu povinného a zároveň predajom hnutel'ných vecí patriacich povinnému obávajúc sa, že nariadenie výkonu rozhodnutia len jedným spôsobom nebude postačovať na uspokojenie jeho pohľadávky.

Vo veci výkonu rozhodnutia predajom hnutel'nych veci okresný súd uznesením sp. zn. E 483/01 z 26. októbra 2001 nariadil výkon rozhodnutia. Od vydania uvedeného uznesenia nemal žiadne informácie o výkone rozhodnutia ani o tom, či uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť. Až po tom, ako s'ťažovateľ podal s'ťažnosť na priet'ahy v konaní, ho okresný súd upovedomil, že nebol vykonaný súpis hnutel'nych veci, pretože sa žiadne postihnutel'né veci u povinného nenašli. Upovedomenie z 13. júna 2003 bolo doručené právnomu zástupcovi s'ťažovateľa až po viacerých urgenciách 26. septembra 2003.

Dňa 21. júna 2002 s'ťažovateľ požiadal okresný súd o pomoc podľa § 260 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“). Listami z 15. októbra 2002 a 20. mája 2003 okresný súd žiadal o oznámenie zistených informácií, avšak žiadne mu neboli zaslané. Do podania s'ťažnosti preto nemal nijaké informácie, ako prebieha výkon rozhodnutia.

Poukazujúc na to, že okresný súd takmer dva roky nevykonal v namietanom konaní žiaden úkon, má s'ťažovateľ za dostatočne preukázané, že nečinnosťou okresného súdu bolo porušené jeho označené základné právo.

Vo svojej s'ťažnosti sa s'ťažovateľ domáhal, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy rozhodol, že postupom okresného súdu bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a súčasne žiadal, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 60 000 Sk.

Predseda okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k s'ťažnosti podaním sp. zn. Spr 1540/03 doručeným ústavnému súdu 5. januára 2004, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Dňa 1. 12. 2003 bola Okresnému súdu Košice II doručená s'ťažnosť Ing. M. K., bytom v D. n. V., právne zastúpeného Mgr. J. J., advokátom so sídlom v I., vo veci porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ku ktorému malo dôjsť postupom Okresného súdu Košice II v konaní, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. E 483/01.

Sťažovateľ podal dňa 14. 5. 2001 na Okresný súd Košice II návrh na výkon rozhodnutia proti povinnému MAZIRA spol. s r. o. Košice v likvidácii na uspokojenie pohľadávky oprávneného v sume 78.169,40 Sk s prísl. V návrhu oprávnený žiadal o výkon rozhodnutia odpísaním pohľadávky z účtu povinného a zároveň predajom hnutelných vecí povinného.

Dňa 25. 5. 2001 vyzvala súdna tajomníčka oprávneného na zaplatenie súdneho poplatku za nariadenie výkonu rozhodnutia ďalším spôsobom a za pomoc súdu podľa § 260 ods. 2 OSP, pretože oprávnený v návrhu neuviedol číslo účtu povinného. Dňa 23. 7. 2001 vyzval súd oprávneného na doplnenie návrhu o predloženie plnej moci pre jeho právneho zástupcu.

Vzhľadom na to, že oprávnený neuhradil v určenej lehote súdny poplatok za nariadenie výkonu rozhodnutia ďalším spôsobom a za pomoc súdu podľa § 260 ods. 2 OSP, vyzval súd oprávneného dňa 5. 10. 2001 o označenie čísla účtu povinného. Na výzvu súdu oprávnený nereagoval, preto súd uznesením zo dňa 26. 10. 2001, č. k. E 483/01-12 nariadil výkon rozhodnutia iba predajom hnutelných vecí. Uznesenie bolo doručené právnenému zástupcovi oprávneného dňa 21. 12. 2001. Dňa 24. 1. 2002 bol spis predložený súdnemu vykonávateľovi na realizáciu výkonu rozhodnutia.

Súdny vykonávateľ vykonal pokus o vykonanie súpisu hnutelných vecí dňa 24. 5. 2002 a opakovane dňa 28. 5. 2003, kedy bola vyhotovená zápisnica o bezvýslednosti súpisu s tým, že u povinného sa nenašli postihnuteľné veci a na majetok povinného je podaný návrh na vyhlásenie konkurzu. Upovedomenie o bezvýslednosti súpisu bolo doručené právnenému zástupcovi oprávneného dňa 26. 9. 2003.

Na výzvu súdu zo dňa 5. 10. 2001 o označenie čísla účtu povinného reagoval právny zástupca oprávneného až dňa 1. 7. 2002, kedy bola súdu doručená žiadosť oprávneného o pomoc podľa § 260 ods. 2 OSP s nalepenými kolkovými známami. Žiadosť bola založená do spisu E 483/01, ktorý sa v tom čase nachádzal u súdneho vykonávateľa, hoci v súlade s Rozvrhom práce Okresného súdu Košice II na rok 2002 mala byť žiadosť o pomoc zapísaná do súdneho registra NcE. Preto súdna tajomníčka po vrátení spisu od súdneho vykonávateľa dňa 2. 6. 2003 dala pokyn na zapísanie žiadosti o pomoc do príslušného registra. Žiadosť bola zapísaná dňa 16. 6. 2003 pod sp. zn. 54 NcE 35/2003 a dňa 24. 6. 2003 súd vyzval povinného na oznámenie čísla účtu. Výzvu sa nepodarilo doručiť

povinnému, preto súd opakovane vyzval likvidátora povinného na oznámenie požadovaných údajov, avšak bezvýsledne. Na výzvu súdu dňa 28. 10. 2003 oznámil Daňový úrad Košice IV, že povinný ako daňový subjekt nemá registrované žiadne účty. Keďže do dnešného dňa nie sú známe čísla účtov povinného, nebolo možné nariadiť výkon rozhodnutia odpísaním pohľadávky z účtu povinného.

Dňa 14. 7. 2003 podal právny zástupca oprávneného predsedovi Okresného súdu Košice II sťažnosť na prieťahy v konaní E 483/01. Predseda okresného súdu listom zo dňa 6. 8. 2003 Spr. 23126/03 oznámil sťažovateľovi, že sťažnosť je dôvodná, pretože v období od predloženia spisu súdnemu vykonávateľovi po vyhotovenie zápisnice o bezvýslednosti súpisu vznikli v konaní prieťahy, ktoré sú zapríčinené predovšetkým objektívnymi okolnosťami a to vysokým počtom nevybavených vecí vo všetkých súdnych agendách, vrátane agendy výkonu rozhodnutia.

Sťažovateľ namieta porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ku ktorému malo dôjsť postupom Okresného súdu Košice II v konaní, vedenom na tomto súde pod sp. zn. E 996/00.

Predmetom konania je výkon rozhodnutia na uspokojenie pohľadávky oprávneného. Vec nemožno považovať za právne zložitú.

Sťažovateľ svojím konaním dĺžku konania ovplyvnil v časti, v ktorej navrhoval nariadenie výkonu rozhodnutia odpísaním pohľadávky z účtu povinného. Oprávnený neoznačil číslo účtu, z ktorého sa má pohľadávka odpísať a súdny poplatok za pomoc pri zistení účtu podľa § 260 ods. 2 OSP zaplatil až dňa 1. 7. 2002, takmer 14 mesiacov po začatí konania. Je zároveň potrebné uviesť, že oprávnený síce môže navrhnúť výkon rozhodnutia niekoľkými spôsobmi, ale súd nariadi výkon rozhodnutia len tým spôsobom, ktorý stačí na uspokojenie pohľadávky oprávneného (§ 263 OSP). Po nariadení výkonu rozhodnutia predajom hnutelných vecí teda nie je možné bez podania nového návrhu nariadiť v tom istom konaní výkon rozhodnutia odpísaním pohľadávky z účtu v peňažnom ústave.

Pokiaľ ide o výkon rozhodnutia predajom hnutelných vecí, súd v konaní postupoval bez zbytočných prieťahov v období od podania návrhu na výkon rozhodnutia do predloženia spisu súdnemu vykonávateľovi na realizáciu výkonu. Od vykonania prvého pokusu o vykonanie súpisu hnutelných vecí povinného dňa 24. 5. 2002 po vykonanie druhého

pokusu dňa 28. 5. 2003 došlo v konaní k prietahom, tie sú však spôsobené predovšetkým objektívnymi okolnosťami, ako bolo uvedené v odpovedi predsedu súdu na sťažnosť právneho zástupcu sťažovateľa.

S ohľadom na kritériá, ktoré ústavný súd zohľadňuje pri posúdení, či došlo k zbytočným prietahom v konaní považujeme sťažnosť za čiastočne opodstatnenú a sme toho názoru, že k zbytočným prietahom v konaní pod sp. zn. E 483/01 došlo v období od 24. 5. 2002 do 28. 5. 2003. V prevyšujúcej časti navrhujeme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosti nevyhoveli.

Podľa § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov súhlasíme s upustením od ústneho pojednávania vo veci. “

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti, vyjadrenia predsedu okresného súdu a z vyžiadaného spisu okresného súdu ústavný súd zistil nasledovný priebeh konania v predmetnej veci od podania návrhu okresnému súdu do 5. januára 2004, keď bol ústavnému súdu doručený spis okresného súdu sp. zn. E 483/01:

- návrh sťažovateľa na výkon rozhodnutia bol okresnému súdu doručený 14. mája 2001,
- dňa 8. augusta 2001 bola právnenmu zástupcovi sťažovateľa doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku za nariadenie výkonu rozhodnutia,
- dňa 23. augusta 2001 bola okresnému súdu doručená plná moc právneho zástupcu sťažovateľa,
- dňa 12. októbra 2001 bola právnenmu zástupcovi sťažovateľa doručená výzva, aby v lehote 7 dní oznámil číslo účtu povinného,

- uznesením z 26. októbra 2001 okresný súd nariadil výkon rozhodnutia predajom hnutel'ných vecí povinného,
- dňa 24. januára 2002 bol spis predložený súdnemu vykonávateľovi na realizáciu výkonu rozhodnutia,
- dňa 14. februára 2002 doručil právny zástupca s'ťažovateľa okresnému súdu podanie, v ktorom žiadal o oznámenie, či uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia nadobudlo právoplatnosť a kedy bude vykonaný súpis hnutel'ných vecí patriacich povinnému,
- dňa 24. mája 2002 súdny vykonávateľ urobil do spisu záznam s tým, že „likvidátora firmy na uvedených adresách nezastihol“,
- dňa 28. mája 2003 súdny vykonávateľ vyhotovil zápisnicu o bezvyslednosti súpisu hnutel'ností s tým, že u povinného sa nenašli postihnuteľné veci a na majetok povinného je podaný návrh na vyhlásenie konkurzu,
- dňa 12. júna 2003 boli podania s'ťažovateľa, s ktorými sa domáhal pomoci podľa § 260 OSP, zaslané „na zápis do registra Nc“,
- dňa 13. júna 2003 okresný súd vyhotovil upovedomenie oprávneného a povinného o tom, že súpis hnutel'ných vecí nebol vykonaný,
- dňa 16. júla 2003 boli okresnému súdu doručené výpoveď plnomocenstva pôvodného právneho zástupcu s'ťažovateľa a plnomocenstvo nového právneho zástupcu.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

S'ťažovateľ sa svojou s'ťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...“.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ (napr. IV. ÚS 59/03), pričom „tento účel možno dosiahnuť zásadne až právoplatným rozhodnutím. Nepostačuje, že štátny orgán vo veci koná“ (I. ÚS 76/03, II. ÚS 157/02). K vytvoreniu „stavu právnej istoty preto dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu“ (napr. III. ÚS 127/03).

Preto je základnou povinnosťou súdu a sudcu zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Účelom konania o výkon rozhodnutia je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do majetkových práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť pohľadávku oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnila.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu. Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povaha veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

1. Predmetom konania na okresnom súde vo veci vedenej pod sp. zn. E 483/01 je návrh na výkon rozhodnutia na uspokojenie peňažnej pohľadávky s príslušenstvom podľa šiestej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 251 a nasl. OSP). Exekučným titulom vo veci je o platobný rozkaz okresného súdu sp. zn. 1 Rob 2082/00 z 18. októbra 2000. Predmetom konania pred okresným súdom teda nie je hmotnoprávny spor, ale iba výkon

rozhodnutia, t. j. jeho nariadenie a uskutočnenie prostredníctvom súdu. Tento procesný postup je celkovo jednoduchý a nevyžaduje ani obligatórne procesné úkony súdu (napr. nariadenie pojednávania, príp. vypočutie povinného). Z uvedených dôvodov preto ústavný súd nehodnotil vec vedenú pod sp. zn. E 483/01, ktorá je predmetom konania, ani ako právne a ani ako fakticky zložitú. Na právnu ani faktickú zložitost' konania nepoukazuje ani predseda okresného súdu v písomnom vyjadrení sp. zn. Spr 1540/03 z 18. decembra 2003 zaslanom ústavnému súdu.

2. Ďalším kritériom, použitím ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, bolo správanie s'ťažovateľa ako účastníka súdneho konania. Na ťarchu s'ťažovateľa v tomto smere je potrebné pripísať tú skutočnosť, že súdny poplatok za pomoc pri zisťovaní účtu povinného zaplatil až po viac ako roku od doručenia výzvy okresného súdu. V ďalšom priebehu konania možno správanie s'ťažovateľa hodnotiť ako súčinnostné, ktoré už neprispelo k jeho predĺženiu.

3. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným priet'ahom v označenom súdnom konaní, bol postup samotného okresného súdu. Z obsahu spisu vyplýva, že k zbytočným priet'ahom v konaní zo strany okresného súdu došlo v dvoch prípadoch. Zbytočné priet'ahy, ktoré priznal aj predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení, vznikli prvýkrát v období od 24. mája 2002, keď bol uskutočnený prvý pokus o vykonanie súpisu hnutelných vecí povinného, až do 28. mája 2003, keď bol vykonaný druhý pokus o vykonanie súpisu.

V druhom prípade bolo spomalenie konania postupom okresného súdu zapríčinené tým, že keď 1. júla 2002 s'ťažovateľ zaplatil súdny poplatok za pomoc súdu pri zisťovaní bankového účtu povinného, okresný súd vyzval povinného na oznámenie čísla jeho účtu až 24. júna 2003, teda až takmer po roku od zaplattenia poplatku zo strany s'ťažovateľa.

Ústavný súd nemohol akceptovať argumentáciu predsedu okresného súdu, že *„priet'ahy sú zapríčinené predovšetkým objektívnymi okolnosťami a to vysokým počtom nevybavených vecí vo všetkých súdnych agendách, vrátane agendy výkonu rozhodnutia“*.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu opierajúcej sa o judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva nadmerné množstvo vecí na súde nezavahuje štát zodpovednosti za zbytočné prietahy v konaní (mutatis mutandis III. ÚS 32/02).

Vychádzajúc z uvedeného dospel ústavný súd k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní, ktoré je na ňom vedené pod sp. zn. E 483/01, došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy okresným súdom, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

IV.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy „Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie“.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha“. Z ustanovenia § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde vyplýva, že primerané finančné zadosťučinenie má povahu náhrady nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch. Podľa ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 60 000 Sk z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti. Okrem iného v nej zdôraznil, že v dôsledku nečinnosti okresného súdu sa zhoršili jeho majetkové pomery

a vyhranil sa v ňom pocit „nedôvery nielen voči tomuto konkrétnemu súdu, ale voči celému systému ochrany zákonnosti v Slovenskej republike“.

Hoci ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v napadnutom súdnom konaní konal bez zbytočných prietáhov, je toho názoru, že porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nemožno účinne odstrániť len uplatnením tejto jeho právomoci.

Podľa názoru ústavného súdu preto prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré je peňažnou protihodnotou utrpenej nemajetkovej ujmy (napr. I. ÚS 15/02, IV. ÚS 84/02).

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na celkovú dĺžku konania okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. E 483/01 berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu, ako aj skutočnosť, že konanie vo veci návrhu sťažovateľa na výkon rozhodnutia nebolo dosiaľ skončené, považoval ústavný súd priznanie sumy 15 000 Sk za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom Mgr. J. J., uplatnených v podaní z 21. januára 2004. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby v súlade s § 1 ods. 3, § 13 ods. 8, § 16 ods. 1 písm. a) a c) a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Ústavný súd pri priznaní trov konania vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2002, ktorá bola 12 811 Sk. Úhrada bola priznaná v celkovej výške 8 796 Sk za 2 úkony po 4 270 Sk a 2 x 128 Sk režijný paušál.

Úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. februára 2004